

za pesnika. On in angleški pesnik Tennyson sta bila jedina in poslednja venčana pesnika v Evropi.

V Peterburgu je meseca svečana umrl sloveči mineralog *Nikolaj Ivanovič Kokšarov*. Njega najimenitnejše delo »Russkaja mineralogija« je izšlo leta 1853. in mu pridobilo članstvo ruske carske akademije; potem pa so ga za svojega člana imenovale tudi akademije v Parizu, Londonu, Turinu in Monakovem. Sosebno velike so njegove zasluge za kristalografijo.

Duó 3. sušca je umrl v Florenci sloveči poljski pesnik *Teofil Lenartowicz*, porojen leta 1822. v Varšavi. Dasi je dovršil samo ljudsko šolo, pridobil si je vendar toliko izobrazbo, da se je vzpel celo do podtajniške službe v ministerstvu. Poslednjih 30 let je živel v Florenci. Lenartowicz je izdal tri zbirke pesmij in več drugih spisov; Poljaki ga štejejo med svoje najboljše književnike.

Duó 5. sušca je umrl v Parizu kulturni in literarni zgodovinar prof. *Hipolit Taine*, jeden največjih učenjakov in mislecev tega stoletja. Izmed premnogih njegovih spisov slujeta sosebno zgodovina angleške književnosti, ki je izšla leta 1864., in studija »Les origines de la France contemporaine« (1878.—1884.), v kateri prikazuje razvitek moderne Francoske.

Pesniki, pripovedovalci in učenjaki slovenski. Ljubljanski fotograf g. *Jožef Armič* nas je te dni razveselil z jako lepim delom, katero bode gotovo ugajalo vsem prijateljem naše književne zgodovine. Zbral je namreč na treh lepó izvedenih kartonih doprsne podobe 65 odličnih pesnikov, pripovedovalcev in učenjakov slovenskih. Prva skupina nam kaže književnike do leta 1850., druga od leta 1850. do leta 1870. in tretja od leta 1870. do današnjih dnij. Slike so posnete po fotografijah in imajo medajlonsko obliko. Zbirka seveda ni mogla biti popolna, ker ni bilo možno dobiti ni slik še živečih književnikov; navzlic temu pa so vsi trije kartoni lepo praznično darilo. Svojim čitateljem jih priporočamo tem rajši, ker jim je cena jako nizka; vse tri skupine skupaj se dobivajo za 3 glđ. 30 kr. pri g. Jožefu Armiči v Ljubljani. Naj bi jih ne pogrešala nobena hiša slovenska!

Listnica. Breda. Danes nismo mogli priobčiti ničesar. Oprostite! — S. Pesem »Slovó« je nezrela po obliki in še bolj po vsebini. Sodite n. pr. sami:

»Vse vničila volja mu nje je očeta,
Ki sam si izvolil za hčerko je zeta,
In njemu, ki ljubi ga, dala slovó
Bo danes, ker jutri poroka vže bó!«

V tej kitici pač ne tiči ni trohica poezije! — Sava. »Potnik« bi še bil, dasi ni kaj posebnega, tóda stiki: »dél — šél; deklé — vodél; pil — poljubíl (!); deklé — vé!« »Pevec« nam prija v vsakem oziru še meuj. — N. Takih stvarij naš list ne vzprejema. — P—č. Z národnimi stvarmi smo preskrbeni vsaj za deset let. Saj niti z dosedanjiní ne moremo na dau! — V—r. Nerabno.

„Ljubljanski Zvon“

izhaja po 4 pole obsežen v veliki osmerki po jeden pot na mesec v zvezkih ter stoji vse leto 4 glđ. 60 kr., pol leta 2 glđ. 30., četrt leta 1 glđ. 15 kr.

Za vse neavstrijske dežele po 5 glđ. 60 kr. na leto.

Posamezni zvezki se dobivajo po 40 kr.

Izdajatelj **Janko Kersnik**. — Odgovorni urednik **dr. Ivan Tavčar**.

Upravništvo »Národna Tiskarna« Kongresni trg št. 12. v Ljubljani.

Tiska »Národna Tiskarna« v Ljubljani.